

مصاحبه

"بخوانیم، بیاندیشیم و بکار ببندیم تا از این طریق بتوانیم ایده‌های خود را در زمینه تخصصی به پدیده و محصول تبدیل کنیم"

مصاحبه با دکتر امیر علی صادقی؛ استاد تغذیه طیور گروه مهندسی علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

ساسان قمری^{*۱} و شبنم رحیملو^۲

^۱ دانشجوی دکتری تخصصی تغذیه دام، گروه مهندسی علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، البرز، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک و اصلاح نژاد دام و طیور، گروه مهندسی علوم دامی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، البرز، ایران

در این شماره از نشریه علمی - ترویجی (حرفه‌ای) دامستیک، به پای صحبت‌های دکتر امیر علی صادقی، استاد محترم گرایش تغذیه طیور گروه مهندسی علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان، می‌نشینیم. استادی که مجموعه‌ای از موفقیت‌های علمی و عملی را در ابعاد مختلف دانشگاه و صنعت در کارنامه خود دارند.

دکتر امیر علی صادقی در سال ۱۳۵۲ در شهرستان قروه استان کردستان چشم به جهان گشودند. ایشان مقاطع ابتدایی، راهنمایی و متوسطه را در شهرستان قروه گذرانده‌اند و پس از شرکت در کنکور، سال ۱۳۷۰ دوره کاردانی خود را در رشته دامپزشکی در دانشگاه تبریز آغاز کردند. سپس در سال ۱۳۷۳ در مقطع کارشناسی رشته علوم دامی پذیرفته شدند. همچنین مدارک مقطع‌های کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی خود را از دانشگاه صنعتی اصفهان دریافت کردند. دکتر صادقی در تمام مقاطع مختلف تحصیلی خود به عنوان دانشجوی ممتاز ورودی و نفر اول فارغ‌التحصیل شده‌اند. همچنین، در طول دوره دکتری تخصصی، یک دوره فرصت مطالعاتی ۱۹ ماهه در دانشگاه آلبرتا (University of Alberta) کانادا داشته‌اند. هم‌اکنون ایشان استاد تمام و عضو هیئت علمی گروه مهندسی علوم دامی (گرایش تغذیه طیور) دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان هستند که در طول دوره فعالیت خود در این دانشگاه، راهنمایی و مشاوره تعداد بسیار زیادی از دانشجویان مقاطع تحصیلات تکمیلی را عهده‌دار بوده‌اند و دارای تعداد بسیار زیادی مقالات منتشر شده در نشریات، کنفرانس‌ها/همایش‌ها و کنگره‌های معتبر داخلی و بین‌المللی هستند. به گفته آقای دکتر صادقی، محققین و فعالان رشته علوم دامی و به ویژه گرایش تغذیه طیور بایستی از آموختن غافل نشوند و همیشه خود را به دانش روز یعنی به آخرین یافته‌های جدید حتماً مسلح کنند و آن‌ها را مطالعه کنند، یاد بگیرند و ارزیابی کنند که در صنعت فعال هستند به فراخور حوزه‌ای که فعالیت می‌کنند باید بتوانند آخرین یافته‌ها و آخرین دانش روز دنیا را از منابع بگیرند؛ به گونه‌ای که امروزه خوشبختانه دسترسی به منابع، بسیار گسترده و آسان و راحت شده است. همچنین ایشان در رابطه با عوامل کلیدی دخیل در موفقیت انسان‌ها در تمامی زمینه‌های زندگی، "علاقه و پشتکار" را به عنوان دو عامل بسیار مهم و کلیدی در هر زمینه و هر حوزه‌ای برای رسیدن به موفقیت معرفی کردند. در پایان دکتر صادقی "بخوانیم، بیاندیشیم و به کار ببندیم" را به عنوان یکی از تأثیرگذارترین جملات در زندگی خود نام بردند.

در ادامه با این استاد فرهیخته به صحبت می‌نشینیم:

*نویسنده مسئول: ghamari.sasan@ut.ac.ir

بخش: تغذیه طیور دبیر تخصصی: دکتر امیر مصیب‌زاده

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۰۲ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۵/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۱۱ تاریخ انتشار آنلاین: ۱۴۰۳/۰۷/۰۳

فرنس‌دهی: قمری، س.، رحیملو، ش. "بخوانیم، بیاندیشیم و بکار ببندیم تا از این طریق بتوانیم ایده‌های خود را در زمینه تخصصی به پدیده و محصول تبدیل کنیم"، مصاحبه با دکتر امیر علی صادقی؛ استاد تغذیه طیور گروه مهندسی علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان. علمی-ترویجی (حرفه‌ای) دامستیک، ۱۴۰۳؛ ۲۴(۲): ۴۷-۴۰.

AnimSSAUT

با سلام و عرض وقت بخیر؛ متولد چه سالی هستید و در کدام شهر به دنیا آمده‌اید؟

با عرض سلام و وقت بخیر، خدمت شما و همهٔ دوستان و عزیزان. من امیرعلی صادقی هستم؛ متولد فروردین ماه ۱۳۵۲ از شهرستان قروه استان کردستان.

تصویر ۱- دکتر امیرعلی صادقی- عضو هیئت علمی گروه مهندسی علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه کردستان

Amirali Sadeghi

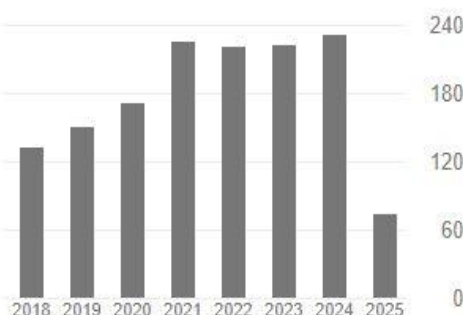
Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran
Verified email at uok.ac.ir - Homepage
Feed Additives Feed Ingredients Medicinal Plants

GET MY OWN PROFILE

Cited by

VIEW ALL

	All	Since 2020
Citations	2023	1147
h-index	27	19
i10-index	47	36

تصویر ۲- پروفایل دکتر امیر علی صادقی در موتور جستجوی وب Google Scholar

از دوران تحصیلی خود در مدرسه و مقاطع مختلف دانشگاهی (کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی) بفرمایید.

بنده دورهٔ ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان خود را در شهرستان قروه گذراندم. دورهٔ دبیرستان را در دبیرستان توحید و رشتهٔ تجربی سپری کردم. در ارتباط با بحث دانشگاهی، من در سال ۱۳۷۰ که دیپلم گرفتم ابتدا در رشتهٔ کاردانی دامپزشکی دانشگاه تبریز قبول شدم و وقتی که به دانشگاه رفتم تصمیم گرفتم که مجدداً در کنکور شرکت کنم و به همین خاطر یک درس تک واحدی به نام بیماری‌های مشترک بین انسان و دام را در ترم چهار انتخاب نکردم و دورهٔ کاردانی خود را ۵ ترمه کردم تا بتوانم مجدد در کنکور شرکت کنم. در کنکور سال ۱۳۷۳ شرکت کردم و علی‌رغم اینکه رتبهٔ خوبی در آن سال کسب کردم (رتبهٔ ۴۳۷ منطقه را داشتم و رتبهٔ ۱۲۶ زبان انگلیسی)، اما به دلیل علاقه‌ای که به حوزهٔ علوم دامی و دامپروری پیدا کرده بودم، انتخاب اول خود را همان رشتهٔ علوم دامی دانشگاه تبریز انتخاب کردم؛ علی‌رغم رتبهٔ بسیار خوبی که داشتم، می‌توانستم خیلی از رشته‌های دکتری حرفه‌ای مثل پزشکی و دامپزشکی را قبول شوم. با این حال، همان رشتهٔ علوم دامی و باز دانشگاه تبریز را انتخاب کردم، چون دورهٔ کاردانی را آنجا گذرانده بودم، دانشگاه تبریز را به عنوان یکی از دانشگاه‌های برتر می‌دانستم. توانستم دورهٔ کارشناسی را در طول ۶ ترم به اتمام برسانم. سپس در سال ۱۳۷۶ در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی اصفهان قبول شدم. باز هم لازم می‌بینم که اشاره کنم به دلیل علاقه‌ای که به تغذیه طیور پیدا کرده بودم و این که آقای دکتر پوررضا آن موقع در دانشگاه صنعتی اصفهان بودند، بنده علی‌رغم اینکه برای دانشگاه تهران هم نمرهٔ لازم را آورده بودم در کارنامهٔ انتخاب رشته که دریافت کرده بودم، باز دانشگاه صنعتی اصفهان را به عنوان اولویت اول خود انتخاب کرده بودم و پذیرفته شدم. دوران کارشناسی ارشد را نیز در ۴ ترم به اتمام رساندم و بلافاصله سال ۱۳۷۸ در مقطع دکتری تخصصی با کسب رتبهٔ اول دوباره در دانشگاه صنعتی اصفهان پذیرفته شدم. در این مقطع نیز به موقع تمامی کارها از جمله تصویب پروپوزال و تمامی کارهای مربوط به رساله دکتری خود را در ترم پنجم به اتمام رساندم. برای فرصت مطالعاتی در دانشگاه آلبرتا (University of Alberta) کشور کانادا اقدام کردم. علی‌رغم اینکه آن زمان حمایت وزارت علوم از فرصت‌های مطالعاتی برای حدود ۸-۶ ماه بود، من توانستم حدود ۱۹ ماه در فرصت مطالعاتی بمانم و هزینه مازاد بر آن را از استاد راهنمای خود در دانشگاه آلبرتا به صورت فاند و

علمی در دانشگاه کردستان مشغول به کار شدم. در همان سال در تابستان عقد کردم و در اول مهر ماه هم ازدواج کردم. فرزندان من هنوز دانش آموز هستند و هیچکدام دانشگاه نرفته‌اند. اما حُب حداقل این را می‌دانم که دختر بزرگ من به حوزه هنر علاقه‌مند است و من موافقم که ان شاء الله در رشته‌ای که علاقه دارد حتماً ادامه تحصیل دهد، چون من اعتقاد دارم که یکی از لازمه‌های موفقیت در هر زمینه‌ای علاقه هست.

آیا پیشینه کار خانواده همچون شغل پدر در انتخاب شما (رشته علوم دامی) تأثیر گذار بوده است؟

در ارتباط با این که پیشینه خانوادگی و شغل پدر در انتخاب بنده تأثیر داشته، خیر؛ این گونه نبوده، چون پدر من شغل آزاد داشتند و به عبارتی بی‌سواد بودند. منتهی بحثی که وجود داشت، در دوره دبیرستان بنده، موضوعی به عنوان طرح کاد وجود داشت. برای این طرح من به مدت ۴ سال در حوزه خدمات بیمارستان در بخش‌های مختلف، کار کرده بودم. با توجه به تجربه‌ای که در طول این طرح کسب کرده بودم، به نوعی محیط بیمارستان و درمانگاه را محیط مناسبی نمی‌دیدم و خیلی علاقه‌ای به آن حوزه نداشتم، اما وقتی که کاردانی دامپزشکی را گرفتم، کم کم به بحث دام و طیور علاقه‌مند شدم و در این زمینه هم ادامه دادم.

آیا شما با علاقه و شناخت وارد رشته علوم دامی شده‌اید؟ چرا تغذیه طیور؟

در ارتباط با این که آیا با علاقه وارد این رشته شدم یا از قبل شناختی نسبت به آن داشتم باید عنوان کنم که ابتدا خیر، وقتی که من کاردانی دامپزشکی قبول شدم اطلاعات زیادی در این رابطه نداشتم. در آن مقطع زمانی که ما دانش آموز بودیم، چیزی به عنوان کلاس کنکور، کلاس‌های تقویتی و مؤسسه‌ای مانند قلم چی وجود نداشتند. ما هم هیچ شناختی در این رابطه نداشتیم و با توجه به اطلاعات خودمان درس‌های مربوطه را مرور و در کنکور شرکت می‌کردیم. انتخاب‌های محدودی هم وجود داشت که براساس رتبه کسب شده انتخاب رشته انجام می‌شد. در آن زمان در میان رشته‌هایی که انتخاب کرده بودم، به ترتیب که به سمت انتخاب‌های پایین‌تر آمده بود، در رشته کاردانی دامپزشکی قبول شدم اما بعد از این که وارد این رشته شدم، بله، کم کم به این حوزه علاقه‌مند شدم و همان‌طور که عرض کردم علی‌رغم این که رتبه خوبی داشتم و می‌توانستم خیلی از رشته‌های دیگر را قبول شوم، اما برای ادامه تحصیل رشته علوم

حقوق دریافت کنم. بعد از بازگشت از فرصت مطالعاتی، بعد از دو ماه بلافاصله از رساله دکتری تخصصی دفاع کردم. سپس کار خود را به عنوان عضو هیئت علمی در دانشگاه کردستان شروع کردم، چون من در دوره دکتری بورسیه دانشگاه کردستان بودم، اشاره‌ای داشته باشم به این که بنده در دوره کارشناسی ارشد به دلیل معدل و نمرات بالایی که داشتم از ترم ۳ بورسیه پژوهشی دانشگاه صنعتی اصفهان را داشتم و برای ترم ۳ و ۴ حقوقی را تحت عنوان حمایت پژوهشی از دانشگاه صنعتی اصفهان دریافت می‌کردم.

در دوران تحصیل خود در مدرسه چه ویژگی‌هایی داشتید؟ بعد از ورود به دانشگاه چه تغییری کردید؟

در ارتباط با ویژگی‌های دوران مدرسه و دانشگاه، در دوران مدرسه دانش آموز درس خوانی بودم. همیشه جزء نفرات اول تا سوم کلاس بودم. در دوره سال‌های آخر راهنمایی و چهار سال دبیرستان هم جزء دانش آموزان به نسبت شلوغ کلاس بودم. در دوره دانشگاه همان‌طور که قبلاً هم اشاره کردم در سال ۱۳۷۰ زمانی که کاردانی دامپزشکی تبریز قبول شدم، در این زمان بود که تفاوت بین خودم و سایر همکلاسی‌هایم را متوجه شدم. متوجه شدم که شاید اشتباهی آمده‌ام و کم کاری کردم در دوره دبیرستان برای کنکور. در آن زمان بود که به عبارتی به خودم آمدم که نه، من می‌توانم رتبه‌های بهتر و رشته‌های مقاطع بالاتر را راحت قبول شوم. به همین خاطر این موضوع تغییراتی را در من ایجاد کرد، چون من دوره کاردانی هم رتبه اول کلاس بودم، متوجه شدم که من می‌توانم رتبه‌های بهتر را در کنکور کسب کنم و به همین دلیل مجدداً در کنکور شرکت کردم و همان‌طور که خدمتتان عرض کردم، توانستم رتبه بسیار خوبی را در کنکور کسب کنم. آن زمان در کنکور سراسری سه مورد از دروسی که پاسخ داده بودم، بالای ۹۷ درصد بودند و این تغییر را عملاً دوره کاردانی در من ایجاد کرد و تأثیری که محیط دانشگاهی روی من گذاشت، در آن زمان بود. پس خودم را پیدا کردم و تصمیم گرفتم بنشینم و از این استعداد خدادادی که خدا به من داده واقعاً بهره لازم را ببرم و آن کم کاری‌هایی که در دوره دبیرستان داشتم را در اینجا جبران کردم و توانستم به هدفی که مد نظر بود، برسم.

در چه مقطعی از زندگی‌تان ازدواج کرده‌اید؟ آیا فرزندان شما هم در همین رشته مشغول هستند؟

بنده بعد از اخذ مدرک دکتری تخصصی و فارغ‌التحصیل شدن ازدواج کردم؛ یعنی در همان سال اولی که به عنوان هیئت

فارغ‌التحصیلان این رشته امکان فعالیت وجود دارد. منتهی همان‌طور که قبلاً هم عرض کردم لازمه آن این است که فرد دانش‌آموخته، واقعاً دانش کافی را آموخته باشد و صرفاً فارغ از تحصیل نشده باشد؛ بلکه دانش لازم و کافی را در آن زمینه تخصصی که تغذیه طیور است، آموخته و یاد گرفته باشد. در آن صورت در زمینه‌های مختلفی در این صنعت می‌تواند فعالیت کند.

از نظر شما آیا متخصصان تغذیه طیور در جایگاه واقعی خودشان در صنعت دامپروری قرار دارند؟

در این خصوص که آیا متخصصان طیور در جایگاه واقعی خودشان هستند یا نه، ببینید برای متخصصان طیوری که به مقطع دکتری تخصصی رسیده باشند، یک بخش فعالیت‌های دانشگاهی و پژوهشی در مراکز دانشگاهی و مراکز تحقیقاتی وجود دارد که طبیعتاً جایگاه اجتماعی مناسبی هستند، اما در بخش صنعت شاید در سال‌های گذشته به این شکل نبود، اما من اعتقاد دارم که در چهار الی پنج سال اخیر اتفاقاً بسیار هم جایگاه‌های خوبی برای عزیزانی که در حوزه تغذیه طیور فعالیت دارند، تعریف می‌شود. به دلیل این که این بخش از صنعت کاملاً رقابتی شده است و همین رقابتی شدن باعث شده است که صاحبان صنایع و تولیدکنندگان تمایل خود را به استفاده از متخصصان طیور بیشتر کنند و طبیعتاً جایگاه این عزیزان و متخصصان در صنعت در سال‌های اخیر تقویت شده و نظر بنده این است که در سال‌های پیش رو هم این جایگاه بیشتر تقویت خواهد شد. به دلیل افزایش قیمتی که در نهاده‌ها و محصولات وجود داشته است، این مورد طبیعتاً باعث می‌شود که نقش متخصص تغذیه در فرمولاسیون جیره‌ها در بخش پرورش بیشتر شود، چون کوچک‌ترین تغییرها که توسط متخصصین بتواند ایجاد شود می‌تواند آورده اقتصادی مناسبی برای صاحب آن صنعت یا تولیدکننده به همراه داشته باشد و طبیعتاً روز به روز جایگاه این دوستان در صنعت تقویت خواهد شد.

نظر شما در مورد آینده گرایش تغذیه طیور چیست؟

بنده معتقد هستم که آینده گرایش تغذیه طیور آینده خوبی خواهد بود. من در سوال قبلی هم توضیح دادم، با توجه به این که همه ما می‌دانیم بحث تغذیه ۶۵ الی ۷۰ درصد هزینه‌های تولید را به خود اختصاص می‌دهد و کوچک‌ترین تغییرات در بحث جیره می‌تواند هم در افزایش عملکرد و هم بهبود بازده تولید نقش مهمی داشته باشد؛ طبیعتاً آینده شغلی این رشته و گرایش به نظر بنده بسیار خوب خواهد بود.

دامی را انتخاب کردم و وقتی که وارد حوزه علوم دامی شدم، همان زمان به دو بحث اصلاح‌نژاد و تغذیه علاقه‌مند شده بودم که کم کم علاقه‌ام به بحث تغذیه و بیوشیمی بیشتر شد و در بین دام بزرگ و کوچک و طیور کم کم علاقه‌ام به طیور بیشتر شد و در نهایت گرایش تغذیه طیور را برای خودم انتخاب کردم.

تصویر ۳- سخنرانی در همایش بین‌المللی

آیا با توجه به شرایط فعلی، تحصیل در گرایش تغذیه طیور را به دانشجویان پیشنهاد می‌دهید؟

بله، من در شرایط فعلی ادامه تحصیل در گرایش تغذیه طیور را به دانشجویان پیشنهاد می‌کنم؛ به این دلیل که قطعاً شما و عزیزانی که در حوزه علوم دامی فعال هستید، می‌دانید که صنعت طیور در ایران یکی از صنایع‌های بزرگ کشور به حساب می‌آید و از لحاظ حجم سرمایه‌ای و اشتغال‌زایی که دارد، شاید بعد از صنعت نفت قرار می‌گیرد و فرصت‌های شغلی مناسبی دارد و هم این که اگر خودتان به عنوان کارفرما بخواهید هم در زمینه پرورش و هم در زمینه تولید خوراک و افزودنی‌ها و ... فعالیت داشته باشید، و همین که بتوانید به عنوان کارشناس در بخش خصوصی در این زمینه فعالیت کنید، زمینه‌های زیادی برای فعالیت وجود دارد که بنده اعتقاد دارم همین حالا هم دانش‌آموخته تغذیه طیور (به شرط اینکه دانش کافی را داشته باشد) قطعاً بدون شغل نمی‌ماند و امکان شغل و کار برای ایشان در این صنعت وجود دارد.

زمینه‌های شغلی گرایش تغذیه طیور را چطور می‌بینید؟

همان‌طور که قبلاً هم اشاره کردم برای گرایش تغذیه طیور زمینه‌های شغلی مناسبی وجود دارد. دانشجویان و فارغ‌التحصیلان این گرایش می‌توانند در سالن‌های پرورش مرغ گوشتی، مرغ تخمگذار، مرغ مادر، مرغ اجداد و لاین به عنوان کارشناس فعالیت کنند. همچنین می‌توانند در کارخانجات خوراک طیور، آزمایشگاه‌های تغذیه‌ای کارخانجات مربوطه، بخش کنترل کیفی، مدیر خط تولید و حتی در شرکت‌هایی که در زمینه تولید افزودنی‌های خوراک طیور فعالیت می‌کنند باز برای

دستاوردی داشته باشیم و یک سری از فرآیندها را چه در زمینه فرمولاسیون خوراک و چه در زمینه مسائل پرورشی بهینه کنیم.

تصویر ۴- بازدید از مزرعه دانشگاه کردستان همراه با دانشجویان بین الملل مقطع کارشناسی

بزرگ‌ترین شکست‌ها و موفقیت‌های شما در زندگی‌تان چه بوده است و دلایل آن‌ها را چه می‌دانید؟

در خصوص بزرگ‌ترین شکست‌ها و موفقیت‌ها می‌توانم عنوان کنم که بزرگ‌ترین شکست در این زمینه و حوزه حرفه‌ای که بخواهم در خصوص آن صحبت کنم، شاید داستان درس نخواندن من در دوره دبیرستان و به خصوص سال چهارم دبیرستان بود؛ به طوری که من در سال اولی که کنکور شرکت کردم، رتبه ۱۰,۰۰۰ شد و کاردانی دامپزشکی را قبول شدم. اما همین شکست یک تجربه و دست مایه‌ای شد برای موفقیت‌های بعدی و من توانستم با توجه به این شکست، احساس کنم من استعداد و پتانسیل بیشتری از هم کلاسی‌هایم دارم و همین شکست مایه موفقیت برای من شد که بتوانم در سال بعدی که در کنکور شرکت کردم رتبه بسیار خوبی کسب کنم و خوشبختانه در تمامی مقاطع کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی همیشه رتبه اول باشم. این بحث کسب رتبه‌های اول و همیشه به موقع تمام کردن تمامی مقاطع تحصیلی و همین طور به موقع و زود پیمودن مدارج دانشگاهی به اصطلاح استادی را جزء موفقیت‌های خود می‌دانم، به طوری که بنده بلافاصله چهار سال بعد از شروع به کار در دانشگاه توانستم رتبه دانشیاری را کسب و تقریباً ۹/۵ یا ۱۰ سال بعد از آن هم توانستم به رتبه استادی نائل شوم. در رابطه با این که چه چیزی را عامل این موفقیت می‌دانم باید عنوان کنم که در هر زمینه‌ای دو تا عامل خیلی مهم هستند؛ این دو عامل برای ما "علاقه و پشتکار" هستند. بنده اعتقاد دارم که اگر کسی به زمینه خاصی علاقه‌مند باشد و پشتکار لازم را داشته باشد، حتی اگر استعداد کافی را نیز نداشته باشد، باز می‌تواند در آن حوزه موفق

چه پیامی برای فعالان و محققان حوزه تغذیه طیور دارید؟

مهم‌ترین پیام من این است که از آموختن غافل نشوند و همیشه خود را به دانش روز، به آخرین یافته‌های جدید حتماً مسلح کنند و آن‌ها را مطالعه کنند، یاد بگیرند و عزیزی که در صنعت فعال هستند به فراخور حوزه‌ای که فعالیت می‌کنند باید بتوانند آخرین یافته‌ها و آخرین دانش روز دنیا را از منابع بگیرند. امروزه خوشبختانه دسترسی به منابع، بسیار گسترده و آسان و راحت شده است. برای محققین هم طبیعتاً دو گروه محقق جود دارد، که یک گروه محققین عزیزی هستند که در بحث‌های پایه و مرزهای دانش فعالیت می‌کنند و کارشان بسیار ارزشمند است و باعث می‌شود که دانش پایه‌ای در این حوزه تولید شود. در این راستا، مرزهایی که ما در بحث‌های پایه‌ای داریم، در زمینه‌های مختلف عملاً بهبود پیدا می‌کند. گروه دوم محققان آن‌هایی هستند که تحقیقات کاربردی انجام می‌دهند و بنده اعتقاد دارم که یکی از نیازهای صنعت طیور تحقیقات کاربردی است. برای عزیزی هم که علاقه‌مند به حوزه تحقیقات کاربردی هستند، توصیه بنده این است که بتوانند به خوبی و به درستی مشکلات و مسائلی که در این صنعت در کشور به طور خاص و به طور عام در دنیا وجود دارد را شناسایی کنند و مسیرهای تحقیقاتی خود را با نیازهایی که این صنعت در کشور و دنیا وجود دارد، منطبق کنند.

از نظر شما بهترین و مهم‌ترین دستاورد شما برای جامعه علمی چیست؟

در خصوص بهترین یا مهم‌ترین دستاوردی که بنده برای این رشته داشتم، بنده در درجه اول عضو هیئت علمی دانشگاه هستم و طبیعتاً در طی ۲۰ سال گذشته اعتقاد دارم که توانسته‌ام دانش آموخته‌های خوبی را تحویل این صنعت بدهم و حقیقتاً عرض کنم که در این زمینه بنده از خودم راضی هستم و شاید بتوانم بگویم که نمره قبولی را به خود می‌دهم. در ارتباط با صنعت، خوشبختانه من از همان دوره دکتری تخصصی ارتباط خود را با صنعت داشته و همیشه در صنعت حضور فعالی داشته‌ام. در سال‌های اخیر هم به مراتب توانسته‌ام فعالیت‌های بیشتری در صنعت داشته باشم. یکی از دستاوردهایی که وجود دارد، همین بودن در صنعت است که توانسته‌ام آن چیزی که آموخته‌ام و تجربه‌ای که در طی حدود ۳۲ الی ۳۳ سال گذشته در زمینه صنعت طیور (زمینه پرورش و تغذیه طیور) کسب کرده‌ام را هم به صنعت منتقل کنم و بتوانم در صنعت هم حداقل یک

باشد و مجدداً تکرار می‌کنم که علاقه و پشتکار دو عامل بسیار مهم و کلیدی در هر زمینه و هر حوزه‌ای برای رسیدن به موفقیت هستند.

چه کسی را به عنوان الگو در زندگی خودتان می‌دانید؟

حقیقتاً از لحاظ حرفه‌ای و شغلی می‌توانم بگویم که استاد عزیزم جناب آقای دکتر پوررضا را الگوی خودم می‌دانم و همیشه از روش، شیوه‌ها و منش ایشان خیلی بهره برده و الگوی بنده بوده و هنوز هم که هنوز است ایشان را الگوی خود می‌دانم. در ارتباط با مسائل غیرکاری و غیرحرفه‌ای یا همان مسائل اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی شاید پدرم را مناسب‌ترین یا اولین الگوی خودم می‌دانم.

بدترین و بهترین خاطرات دوران کاری و تحصیلی که بخواهید

از آن‌ها یاد کنید، کدام‌اند؟

در ارتباط با بهترین و بدترین خاطره دوران کاری و تحصیلی، بدترین خاطره‌ای که داشتم، فوت پدرم بود، دقیقاً یک ماه قبل از آزمون جامع دوره دکتری تخصصی و بهترین خاطره هم باز بخواهم اشاره کنم، اعتقاد دارم بهترین و لذت بخش‌ترین خاطره‌ها در دوران دانشجویی اتفاق می‌افتد و بهترین خاطره‌ای هم که می‌توانم از آن دوران داشته باشم، شاید همان فرصت مطالعاتی بود که در دوران دانشجویی داشتم. آن زمان که هم جوان و هم پُر از شور و شوق و انرژی بودیم. آن زمان شاید ما بیشتر از بچه‌های امروز شوق آموختن را هم داشتیم. طبیعتاً فرصت مطالعاتی دوران دکتری تخصصی و ماندن به مدت ۱۹ الی ۲۰ ماه یکی از بهترین خاطرات دوران تحصیلی من بود.

اولین کسی که بعد از شنیدن نام "استاد" به ذهنتان می‌آید،

چه کسی/کسانی هستند؟

در این راستا، اولین کسی که با شنیدن و دیدن کلمه استاد بدون فکر کردن به ذهن من می‌آید، دکتر غلامعلی مقدم هستند که در دوره کارشناسی بحث فیزیولوژی را تدریس می‌کردند و دکتر حمید امانلو که علی‌رغم این که استاد زمان تحصیل من نبودند و برای ترم بالایی‌های ما تدریس می‌کردند؛ اما من دو دوره درس جیره‌نویسی را با ایشان گذرانده بودم. برای دوره کارشناسی ارشد و دوره دکتری تخصصی هم بدون شک دو نفری که همیشه بلافاصله اسم آن‌ها به ذهن من می‌آید آقای دکتر پوررضا و دکتر سمیع هستند که هر کدام در زمینه خاصی واقعا الگوهای مناسب

و خوبی برای من بودند و من همین حالا هم همین عزیزان را به عنوان اساتید خودم می‌دانم.

آیا با توجه به شرایط فعلی، ادامه تحصیل در مقاطع تحصیلات

تکمیلی را به دانشجویان پیشنهاد می‌دهید؟

در این خصوص که آیا ادامه تحصیل در مقاطع تحصیلات تکمیلی را به دانشجویان توصیه می‌کنم یا خیر، ببینید این بستگی به شرایط فرد دارد. این که این فرد در زندگی به دنبال چه چیزی هست و چه هدفی دارد؟ طبیعتاً کسی که به مقاطع بالاتر می‌آید، بدون شک سطح دانش بالاتر و دامنه اطلاعات بیشتری را خواهد داشت، اما یکسری از عزیزان و دوستان هستند که شاید خیلی علاقه‌مند به تحصیل نباشند. در مقاطع تحصیلات تکمیلی، این عزیزان بهتر است بعد از مقطع کارشناسی وارد بازار کار شوند و به دنبال علاقه خود بروند که یا تولید یا استخدام در بخش دولتی یا خصوصی است. اما عزیزی که علاقه‌مند هستند وارد دوره‌های تحصیلات تکمیلی شوند، بدون شک به آن‌ها توصیه می‌کنم که صرفاً برای فرار از سربازی یا مسائل دیگر وارد تحصیلات تکمیلی نشوند. اما در صورتی اگر علاقه‌مند هستند و آن علاقه را در خودشان می‌بینند و انگیزه لازم را برای آموختن دارند، بله، من حتماً توصیه می‌کنم که وارد دوره‌های تحصیلات تکمیلی شوند؛ چون می‌دانید در دوره تحصیلات تکمیلی هدف آموزش با دوره کارشناسی متفاوت است، دوره کارشناسی بیشتر یک دوره آموزشی است ولی وقتی ما وارد دوره تحصیلات تکمیلی می‌شویم، ضمن این که اطلاعات بخش کارشناسی را یک مقدار تکمیل تر و تقویت می‌کنیم، پژوهش را هم یاد می‌گیریم. به عبارتی در دوره کارشناسی ارشد یاد می‌گیریم که چگونه پژوهش انجام دهیم و در دوره دکتری تخصصی برای رساله‌ای که تعریف می‌شود، طبیعتاً خودمان پژوهش را انجام می‌دهیم، یاد می‌گیریم که پژوهشگر شویم و اصول پژوهش را که در دوره کارشناسی ارشد یاد گرفته‌ایم را به کار ببریم و یک کار جدید و جنبه نوآورانه را حتماً در پژوهش خود داشته باشیم.

نظر شما درباره ادامه تحصیل در خارج از کشور چیست؟ چه

پیشنهادی می‌دهید؟

در خصوص ادامه تحصیل در خارج از کشور بنده موافق بوده و معتقد هستم که حتماً ما بهتر است که مقاطع مختلف تحصیلی را در دانشگاه‌های مختلف سپری کرده و فارغ‌التحصیل شد. به این دلیل که با اساتید مختلف، دیدگاه‌های مختلف و شیوه‌های تدریس متفاوت آشنا می‌شویم، به گونه‌ای که هر کدام

اجاره کرده بودند، فعالیت می‌کردم. این میزان علاقه‌مندی خیلی به من کمک کرد که بتوانم در این رشته موفق باشم. در کنار آن، بنده پشتکار و برنامه‌ریزی را هم خیلی مهم می‌دانم، به گونه‌ای که بنده هم پشتکار لازم و کافی را برای کارها و فعالیت‌های حرفه‌ای خود دارم و هم این که برنامه‌ریزی و اولویت‌بندی را همیشه برای انجام کارهای خود دارم.

دیدگاه شما نسبت به آینده رشته مهندسی علوم دامی در ایران چگونه است؟

به نظرم آینده رشته مهندسی علوم دامی در ایران آینده خوبی خواهد بود. به این دلیل که همه اطلاع داریم وظیفه ما تأمین غذا است؛ آن هم تأمین پروتئین جامعه چه در نشخوارکنندگان، چه در بحث طیور و چه در بحث آبزیان و پرورش حیوانات خانگی، اسب و پرورش حیوانات مختلف. طبیعتاً توجه به این موارد باعث می‌شود که رشته ما آینده خوبی داشته باشد و به جرأت می‌توان گفت که رشته مهندسی علوم دامی در میان رشته‌های کشاورزی یکی از بهترین رشته‌ها است؛ هم از لحاظ حوزه فعالیت که پروتئین مورد نیاز جامعه را تأمین می‌کنیم و هم از لحاظ صنعتی. در این رابطه، به دلیل گستردگی و تنوعی که در این رشته وجود دارد، در زمینه‌های مختلف به نسبت اشتغال‌زایی خوبی وجود دارد و بنده این را در آینده هم مناسب می‌بینم. ولی باز تأکید می‌کنم برای عزیزی که واقعاً دانش آموخته این رشته باشند، باید دانش لازم را یاد گرفته باشند.

تصویر ۵- شرکت در جلسه دفاع از پایان‌نامه

و به عنوان سخن آخر ...

در دوران تحصیل تا به اکنون یک جمله برای من خیلی مهم و اثرگذار بوده است. زمانی که دانشجوی کارشناسی بودم، یکی از دوستانم جزوه‌ای را که مربوط به درس اصلاح دام (تدریس شده توسط آقای دکتر بنداری از دانشگاه تهران) بود برای من تهیه و ارسال کرد. در صفحه اول این جزوه جمله‌ای نوشته شده بود که خیلی روی من تأثیر گذاشت. شاید بخواهم بخشی از سخن آخر خود را در این مصاحبه به آن اختصاص دهم. در صفحه

می‌توانند الگوی متفاوتی برای دانشجو باشند. طبیعتاً ادامه تحصیل در خارج از کشور هم خیلی خوب است، زیرا که شما با سیستم و شیوه آموزشی جدید آشنا خواهید شد و می‌تواند در آینده در موفقیت شغلی و کاری شما بسیار مؤثر باشد. بنابراین، بنده حتماً توصیه می‌کنم برای عزیزی که امکان‌پذیر است، حتماً تحصیل در خارج از کشور را تجربه کنند.

پیشنهاد شما برای بهبود وضعیت کشاورزی و دامپروری به‌ویژه در دوران پساکروناوی و شرایط حاضر چیست؟

در ارتباط با توصیه بنده برای بهبود وضعیت کشاورزی و دامپروری، اجازه می‌خواهم که روی حوزه تخصصی خودم که صنعت طیور و مرغداری است، متمرکز شوم. بنده اعتقاد دارم که اگر تصدی‌گری دولت در حوزه دامپروری به طور عام و در صنعت طیور به طور خاص کمتر شود، بدون شک این صنعت وضعیت به مراتب بهتری خواهد داشت. اما همان‌طور که همه استحضار دارند، مرغ عملاً یک کالای تعزیراتی است و دولت تصدی‌گری زیادی روی آن انجام می‌دهد؛ حتی در ارتباط با نوع سویه‌ای که مرغدار باید پرورش دهد. دولت تعیین تکلیف می‌کند که شما در قبال هر سه دوره پرورش سویه‌های خارجی، حتماً باید یک دوره سویه آری (سویه داخلی) را پرورش بدهید. همچنین در بحث تنظیم بازار، تعیین قیمت و ... که این طبیعتاً مشکل‌ساز می‌شود. در این رابطه، پیشنهادی که بنده دارم این است که ما در صنعت طیور به سمت زنجیره‌ای شدن برویم، اما زنجیره‌های واقعی نه چیزی که امروزه وجود دارند و من اصطلاحاً به آن‌ها شبه زنجیره می‌گویم؛ چون از ابتدا برای تشکیل این زنجیره‌های یک پارچه تولید، قوانین و قواعد محکم و مناسبی تدوین نشده است. اما ایجاد زنجیره‌های یک پارچه تولید به نفع بهره‌وری برای صنعت و کشور است. قبل از آن باید قواعد و قوانین مناسب تدوین شود؛ به گونه‌ای که در این حالت حق هیچ کدام از حلقه‌های زنجیره ضایع نشود، کما این که بعضاً امروزه می‌بینیم حلقه‌هایی از این زنجیره آن گونه که باید و شاید واقعاً به آن جایگاه و حقی که دارند نمی‌رسند و بعضاً حتی ناعدالتی‌هایی هم به آن‌ها می‌شود.

شما یک چهره شناخته‌شده در تخصص خود هستید؛ راز موفقیت خود را در چه چیزی می‌بینید؟

در خصوص راز موفقیت، همان دو ویژگی که قبلاً عرض کرده بودم، در خود بنده وجود دارند؛ به رشته تخصصی خود بسیار علاقه‌مند هستم و از همان دوره کارشناسی بنده حتی به همراه دو نفر از دوستان که سالن پنج هزار رأس مرغ گوشتی را

سخن پایانی نویسنده

"بخوانیم، بیاندیشیم و بکار ببندیم تا از این طریق بتوانیم ایده‌های خود را در زمینه تخصصی به پدیده و محصول تبدیل کنیم"، عنوانی است که آقای دکتر امیرعلی صادقی برای این مصاحبه انتخاب کرده‌اند. در این راستا می‌توان عنوان کرد که از نظر آقای دکتر صادقی، دانشجویان عزیز علاوه بر تلاش و توکل بر خداوند بلند مرتبه، برای موفقیت در زندگی شخصی تنها تحصیلات دانشگاهی کافی نیست؛ بلکه در هر زمینه‌ای دو عامل برای موفقیت خیلی مهم هستند؛ این دو عامل برای ما علاقه و پشتکار هستند. ایشان اعتقاد داشتند که اگر کسی به زمینه خاصی علاقه‌مند و پشتکار لازم را داشته باشد، حتی اگر استعداد کافی را نیز نداشته باشد، باز می‌تواند در آن حوزه موفق باشد. ایشان مجدداً در زمان مصاحبه برای تأکید تکرار کردند که علاقه و پشتکار دو عامل بسیار مهم و کلیدی در هر زمینه و هر حوزه‌ای برای رسیدن به موفقیت هستند. در این میان، ایشان برای فارغ‌التحصیلان گرایش تغذیه طیور که علاقه‌مند به حوزه تحقیقات کاربردی هستند، توصیه کردند که آن‌ها بتوانند به خوبی و به درستی مشکلات و مسائلی که در صنعت طیور کشور به طور خاص و به طور عام در دنیا وجود دارد را شناسایی کنند و مسیرهای تحقیقاتی خود را با نیازهایی که این صنعت در کشور و دنیا وجود دارد، منطبق کنند. تجربه هم کلامی با جناب آقای دکتر امیرعلی صادقی، یادآور این نکته بود که به دلیل تنوع و گستردگی که در رشته تغذیه طیور وجود دارد، در زمینه‌های مختلف به نسبت اشتغال‌زایی خوبی وجود دارد و ایشان تأکید داشتند، عزیزانی که واقعاً دانش‌آموخته این رشته هستند، حتماً باید دانش لازم را یاد گرفته باشند؛ زیرا که پاسخ ایشان اکنون به سؤال "علم بهتر است یا ثروت؟"، این خواهد بود که «علمی که منجر به ثروت شود، خیلی خوب است و ثروتی هم که از طریق علم به دست بیاید، بسیار حلال، زلال، صاف و شیرین است». نکته قابل تأمل دیگر در صحبت‌های ایشان خطاب به محققان، دانشجویان و به ویژه اعضای هیئت علمی محترم گروه‌های مهندسی علوم دامی دانشگاه‌های کشور این بود که توجه ویژه به معرفی رشته مهندسی علوم دامی و کاربرد آن در بین علاقه‌مندان ورود به دانشگاه‌ها را داشته باشند. در این راستا، ایده‌هایی را ارائه دهند و آن‌ها را تبدیل به پدیده یا محصول کنند و از آن طریق هم به جامعه خود خدمت کنند؛ به ثروتی که شاید بعضی مواقع نکوهش می‌کردیم، دست یابند که شاید بهترین نوع ثروت خواهد بود.

با آرزوی ایرانی سربلند!

اول این جزوه نوشته بود که "بخوانیم، بیاندیشیم و به کار ببندیم"، یعنی عملاً بخوانیم و بیاندیشیم، یعنی فکر کنیم و تحلیل کنیم و ریشه‌یابی کنیم. باید چیزی را که می‌خوانیم را به کار ببندیم، یعنی به آن جنبه عملی بدهیم. در مقطع راهنمایی باز یک موضوع انشاء کلیشه‌ای که داشتیم این بود که "علم بهتر است یا ثروت؟". که خیلی از ماها در آن زمان همیشه می‌گفتیم، "علم" بهتر است. شاید تعداد کمی از افراد هم وجود داشتند که می‌گفتند "ثروت" بهتر است. شاید اگر مجدداً این سوال را از من بپرسند، این بار جواب می‌دادم، «علمی که منجر به ثروت شود، خیلی خوب است و ثروتی هم که از طریق علم به دست بیاید بسیار حلال، زلال، صاف و شیرین است». می‌توانیم بگوییم علمی که منجر به ثروت شود، می‌شود همان داستان نوآوری و کارآفرینی و بحث‌هایی که امروزه مطرح بوده و دانشگاه‌های نسل چهار و پنج به سمت آن‌ها می‌روند؛ واقعاً دانش را می‌آموزند، ایده‌ای را می‌پرورانند، آن ایده را به یک پدیده یا محصول تبدیل و تولید می‌کنند و طبیعتاً دستاورد یا ثروت را هم پشت بند آن دارند. بنده به این مورد اعتقاد دارم که ان‌شاءالله دانش‌آموختگان ما افرادی باشند که در زمینه‌های مختلف و متعددی که وجود دارد، ایده‌هایی را ارائه دهند و آن‌ها را تبدیل به پدیده یا محصول کنند و از آن طریق هم به جامعه خود خدمت کنند؛ به ثروتی که شاید بعضی مواقع نکوهش می‌کردیم، دست یابند که شاید بهترین نوع ثروت خواهد بود.

Publisher Note

Animal Science Students Scientific Association, Campus of Agriculture and Natural Resources at the University of Tehran

Submit Your Manuscript:

https://domesticj.ut.ac.ir/contacts?_action=loginForm